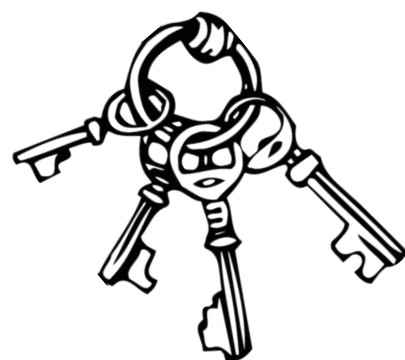

KLÍ

18/19

č.2

DEK

KLÍČOVÝ DENÍK

5Kč
Výtěžek bude věnován na dobročinné účely.

Úvodník

Vážení a milí čtenáři a čtenářky,

držíte v ruce druhé číslo našeho školního časopisu KLÍDEK. Můžete se těšit na spoustu zajímavých článků, na kterých se podílela celá škola.

Pozornost určitě zaslouží nová rubrika STUDENTSKÝ KOUTEK a nevynechte ani zážitky žáků 1. i 2. stupně z Finska a Estonska.

Ve velikonočním KLÍDKU našli své místo i články našich učitelů a také můžete malým okénkem nakouknout do několika tříd 1. stupně.

Na konci našeho časopisu již tradičně najdete The Key News – tentokrát v podání páťáků a nenechte si ujít křížovky, které pro vás připravili Adam a Vojta.

Za celou redakci Vám přejeme krásné Velikonoce, štědrú pomlázku a hodně jarního sluníčka.

Vaše redakce

Obsah:

Akce školy	2
Erasmus – Finsko	6
Učitelský koutek	5
Z našich hodin	13
Erasmus - Estonsko	15
Okénko z 1. třídy	17
Okénko z 2. třídy	19
Okénko z 3. třídy	21
Erasmus plus - KOMIX	22
Studentský koutek	23
The Key News	25
Mozkozpyt	27

KRYŠTOF JANDA, 6.A**Neděle**

V sobotu večer jsme přiletěli do hlavního města Estonska Tallinnu, ubytovali jsme se přímo na náměstí. V neděli jsme se probudili, připravili si společně snídani a šli se podívat do přístavu. Cestou jsme pomocí GPS hledali kešky, ale bohužel jsme žádnou nenašli, byly asi pod sněhem.

Cestou jsme narazili na bývalou věznicu, ta byla také moc zajímavá. Když jsme dorazili do přístavu, tak jsme zjistili, že je skoro celý přístav zamrzlý, ale byl tam krásný výhled. Z přístavu jsme se vydali do kavárny ohřát se a dát si teplý čaj, protože venku bylo asi -20°C. Potom mohla pokračovat naše prohlídka města. Vrátili jsme se do historického centra. Vydali jsme se ke skleněnému kříži vyrobeného v České republice, cestou jsme navštívili vyhlídku, kde byl moc krásný výhled. Když jsme došli ke kříži, tak jsme zjistili, že je v rekonstrukci. Pokračovali jsme k velkému kostelu připomínající ruské kostely, vešli jsme dovnitř a bylo to tam moc pěkné. Pomalu končil náš čas, který jsme strávili v Tallinnu. Sbalili jsme si kufry a vyrazili na letiště, kde na nás čekal autobus do města Tartu. Cesta trvala 3 hodiny, ubytovali jsme se v internátu školy a šli spát.

EVA PANÁČKOVÁ, 6.A**Pondělí**

Ráno nás vzbudili v 7:45, způsobem že otevřeli dveře, rozsvítili, řekli „It's wake up time!“ a zase odešli. Potom co jsme si zařídili ranní hygienu a převlékli se, šli jsme na snídani, která se konala v 8:10. Následoval uvítací ceremoniál, kde nás uvedli do děje našeho krátkého pobytu na internátní škole (pravidla) a samozřejmě nám sdělili a dali program na celý den a týden. Dostali jsme jmenovky s našim jménem a zemí, ze které jsme, abychom se lépe poznali. Potom byla přestávka, ve které každá země vybalila na stůl jejich tradiční jídlo, my měli lázeňské oplatky, korbáčiky a další sýry. Po přestávce naši učitelé odešli a nás rozdělili do pěti skupin po pěti, každý z jiné země, abychom mluvili anglicky. Vysvětlili nám, že budeme natáčet film o tom, kde se vidíme za deset let. Taky nám řekli, že tenhle workshop budeme mít i ostatní dny v týdnu, kromě úterý. Nejdřív jsme měli nějaký čas na to, abychom si ve skupině řekli různé nápady. Následovalo děláni scénáře, dostali jsme papír s prázdnými okýnky, do kterých jsme si dokreslili scény a dopsali poznámky. Taky pro nás uspořádali malé představení jejich tradičních tanců a hudby. Bylo to překrásné! K obědu byl těstovinový salát, k pití sladká šťáva. Abychom se stihli fyzicky (a i psychicky) připravit na cestu pěšky přes půlku města, měli jsme hodinu po obědě volno. Pak, jak už jsem řekla, jsme se hodinu a půl vláčeli v neutichajícím větru, mrazu a sněžení. Cestu nám ale příjemněoval zajímavý rozhovor. Ale musím říct, že to stálo za to, na tom bowlingu to bylo hrozně hezký, dostali jsme dokonce občerstvení! Vrátili jsme se autem a busem, ve škole na nás už čekala teplá večere. O našem volném čase (od večere až do večerky, která byla v 10) jsme zkusili jít na jógu. Bylo fakt vtipné pozorovat kluky, jak se snaží napodobit složité cviky naší instruktorky!!!

ZOJA PANÁČKOVÁ, 8.A**Úterý**

Dneska jsme vstávali asi v půl osmé, přišla nás probudit jedna paní a nebylo to žádné „holčičky, vstávejte“, ale bez varování rozsvítila. Byl to celkem šok. Na snídani jsme zamířili v 8:10 a po snídani jsme se přesunuli do autobusu. Autobusem jsme jeli do Jogeamaai, ale cestou jsme se stavili v zoo a u žlutého rámu. U žlutého rámu, který tam nainstaloval časopis National Geographic (podle žlutého orámování tohoto časopisu) jsme se mohli vyfotit. Ani Zoo nebyla tak úplně obvyklá, viděli jsme tam zubry, rysy, losy a medvěda. Konečně jsme dojeli do Jogeammaai a šli si prohlédnout Palamuse museum. Muzeum bylo o současné škole a před sto lety, jako první jsme měli „malou“ ukázkou toho, jak to asi vypadalo ve škole před sto lety. Dorka se naučila výborně estonsky a já jsem se naučila počítat s počítačem. Nakonec této hodiny jsme si napsali vysvědčení a zahráli si na malé (opravdu maličké) varhany. Pak jsme se přesunuli do druhé budovy tohoto musea a pán nám řekl, proč vlastně toto museum vzniklo a trochu té historie jsme se také dozvěděli. Byly tam různé hry, např. hra Dosáhni na sklenici, ve které šlo o to, že ses měla rychle dotknout modré sklenice než zčervená. Ještě jsme si v muzeu dali oběd a pokračovali dál. Cestou zpět jsme se stavili v keramické dílně, tam nám ukázali, jak se dělá keramika na hrnčířském kruhu. Pak jsme se vrátili na ubytovnu, dali si večeri a po večeri jsme měli Disco v přívitací hale (tancovalo se podle Just dance). Chvilí jsme tam byli, a pak šli na pokoje. Tím náš den končil. Mně osobně se v Estonsku hodně (hodně) líbilo. Asi nejlepší zážitek byl Winter park (ve čtvrtek), kde jsme jezdili na takových kruzích... ale o tom vám poví třeba někdo další.

KAREL WEPPEL, 6.A**Středa**

Ve středu v 7:00 jsme stáli a šli na snídani. Poté jsme šli do ceremoniální haly, tam nám řekli pokyny, co budeme dělat – celý plán dne. Po 10minutové přestávce jsme vyráběly film pomocí Ipadu v programu IMovie. Moc nás to bavilo, bylo to opravdu super. Hezky jsme komunikovali a taky jsme se hodně nasmáli. Měli jsme na to 3 hodiny času, filmy se nám fakt hodně povedly. Moc se nám všechny líbily. V pátek pak všichni prezentovali svou práci celé škole. Ve 12 hodin jsme měli takovou hudební výchovu, nejdřív jsme se rozdělili na dvě skupiny – jedna zpívala a druhá hrála na nějaký daný nástroj, pak jsme se sešli a spojili to dohromady, takže jsme zpívali a do toho hráli. Po obědě jsme měli hodinu klid, odpočívali jsme a povídali si s cizinci, a pak jsme chodili po městě, a dokonce jsme byli i v muzeu. Venku jsme chodili celkem 4 hodiny. V 6 hodin jsme šli do pěkné restaurace a dali si jídlo. Bylo to moc výborné. Pak jsme se vraceli na intr. Na intru jsme si ještě chvíli povídali s cizinci a pak šli spát.

DOROTHEA PROKEŠOVÁ, 7.A**Čtvrtek**

Do Estonska jsem se mohla podívat díky skvělému projektu Erasmus+ za což moc děkuji.

Ve čtvrtek v 7:45 jsme se vzbudili, převlékli a šli jsme na snídani. Po snídani jsme šli do hlavní haly a řekli jsme si, co budeme dělat, potom jsme měli opět workshop. Po dodělávání posledních úprav na našem workshopu jsme vyrazili do zimního parku. Tam jsme strávili asi 3 hodiny tím, že jsme jezdili po velkých nafouknutých pneumatikách a na bobech. Asi v 15:00 hodin jsme šli do restaurace, kde jsme dostali oběd. Potom jsme zase nasadili do autobusu a jeli zpátky do školy, kde jsme si chvíli odpočinuli, navečeřeli a potom znovu vyrazili, ale tentokrát jinam. Vyrazili jsme do nákupního Centra, kde jsme dostali možnost zabruslit si asi tak na hodinu a půl, takže opravdu velká legrace, protože jsme učili děti z Portugalska a Španělska bruslit. Hned jak skončilo bruslení, jsme se všichni vydali nakupovat. Nakoupili jsme hezké dárky a užili si spoustu zábavy. Potom už zbyl čas jen na to sednout zpátky do autobusu. Dojeli jsme na pokoje a šli spát.

MAGDALENA PROKEŠOVÁ, 8.A**Pátek**

Dneska bych vám chtěla převyprávět jeden den v Estonsku. Do Estonska jsem se dostala díky projektu Erasmus+. V pátek ráno jsme se probouzeli jako každý den v 7.45 a potom jsme vyšli jako vždy na snídani. Po snídani následovalo prezentování našich prací. Celý týden jsme pracovali na tématu „Where I see myself in 10 years“. Po prezentování následovala poslední věc tohoto týdne – ukončení projektu. Od školy jsme dostali taštičku, ve které byl náš certifikát, ponožky a místní čokoláda. Bylo to moc milé. Celé dopoledne jsme ukončili podíváním se na první třídu, kde byly děti s velkou ztrátou sluchu. A nakonec byl oběd. Po obědě následovalo to, na co jsme se celý týden těšili, a to cesta do Aura centrum, jinak aquapark. Bylo to moc fajn, mně se nejvíce líbilo to, že jsme mohli, kam jsme chtěli, což znamená, že jsme mohli do SPA do bazénu, ale i na místa, kde byly skluzavky a vodní basketbal. Trochu nám po tom všem vyhládlo, a tak jsme se posilili hranolkou. Byl to opravdu super den a moc se mi líbil. Je škoda, že tam s námi nezůstali i Chorvati, kteří odjeli dříve, aby si prohlédli Tallinn. Opravdu jsme si nejen celý den, ale i celý výjezd do Estonska užili 😊. Moc děkuju.

Júlie Landová, 6.A

V rodině se mi moc líbilo. Ubytovala nás Ilona. Ilona měla čtyři bratry a dvě sestry. Bratři odjeli na týden k tatkovci. Ilonina mamka a tatka byli rozvedeni, takže kluci byli týden u mamky a týden u tatky. Když jsme přijeli, tak nám ukázali náš pokoj. Každá z nás měla svou postel. Když jsme si vybalili, šli se nám představit Ilony starší sestry. Ukázali nám kde, co je. Bylo to tam moc pěkné. Skoro každá rodina měla houpací křeslo a saunu. Ilony rodina měla také velkou louku. S Ilonou jsme chodili bobovat a hrát si se sněhem. Byla s ní zábava Ilony mamka byla opravdu moc milá. Jeden den jsme také byli hrát bowling. Skoro každý den jsme byli v sauně a pak jsme ze sauny vyběhávali ven do sněhu. Pro mě to byl skvělý zážitek. Jídlo měli hodně zajímavé. Jídlo se připravovalo normálně jako u nás v Čechách. Jenomže u nás se jídlo nandá na talíř a nic jiného se nenosí. Ale ve Finsku se dalo jídlo na stůl a k tomu spoustu dalších jídel jako zelenina, ovoce, pudinky, topinky, salámy, sýry a různé druhy štáv, mléka. Každý si dal to, na co měl chuť. Také nám dávali pokaždé kakao se šlehačkou "mňam". Jedno jídlo mi moc chutnalo, ale neznala jsem ho. Byli to takové taštičky a v nich byla rýže „tohle je mňam“.

(Poznámka: Pečivo se jmenuje karelian)

První den ve škole byl super, všichni nás vítali. Škola jim začínala v 10 hodin. Ale my jsme přicházeli v 9 hodin. Vždy jsme se museli převlékat, protože jsme byli pořádně oblečení, byla opravdu zima. Když začalo zvonit sedli, jsme si do lavic a přišel pan učitel. Učitel se představil a my jemu. Pustil nám video o Finsku. Při každé přestávce jsme chodili ven. Venku jsme blbli a povídali jsme jsi. Po přestávce jsme měli výtvarnou hodinu. Učitel nám dal za úkol nalepit různé izolepu po papíře. Potom jsme kreslili temperami západ slunce a oblohu. Když barvy uschly, sundali jsme izolepu a vznikly z toho proužky, které představovaly břízy, ty jsme potom dokreslili černýma proužkama. Poté jsme se podepsali, celý obrázek byl hotov. Škola byla opravdu dobrá. Třeba děti si nebraly svačiny, protože jim stačil jen oběd. Také obědy měly zvláštně zorganizované, vždy se přivezl vozík s jídlem a talíři, z něho jsme si pak nabrali jídla, kolik jsme chtěli. Ve škole jsme měli různé prezentace. I my jsme předvedli tu svou.

Denisa Šujanová, 5.A

Úvodem moc děkuji za to, že jsem se mohla zúčastnit výměnného pobytu ve Finsku a ráda vám o něm něco napíšu. Bydlela jsem společně se spolužačkou Leou u úžasné holky jménem Jenni, které je 11. Jenni má 15 sourozenců, ale doma bydleli jen čtyři: šestiletý Aapo, třináctiletá Johanna, Marjo, které ve středu, když jsme byli ve Finsku bylo 16 a dospělý bratr, který sice bydlel s nimi, ale v jiném baráčku na jejich pozemku, tak jsme neměli možnost ho víc poznat. V rodinách, které jsme poznali, je větší počet dětí běžný. Náš dům byl na velké farmě na předměstí města Nivala. Na farmě chovali ovce, kozy, koně a krávy, ale farmaření nebyla jejich hlavní obživa. Rodiče pracovali přes den ve městě, po návratu tatínek pracoval na farmě a maminka se starala o domácnost. S Jenni jsme chodili do školy jménem Järvikylän Koulu do páté třídy. Celá rodina byla milá a pohostinná, jsem moc ráda, že jsem je poznala a nikdy na ně nezapomenu. S Jenni si stále píšeme.

Na finském jídle jsme si moc pochutnali. Jedlo se často, zhruba 6x denně: snídaně, ve škole svačina, oběd a odpolední svačina, doma večeře a jídlo před spaním.

Ve škole měli zvláštnost, neměli klasickou jídelnu, takže do třídy přijel vozík s jídlem, všichni si nabrali a jedlo se na lavicích. K jídlu bývaly masové kuličky, makarony, rybí prsty, párková polévka, brambory s masem a omáčkou. U nás v rodině jsme měli něco jako švédské stoly. K snídani byly cereálie s domácím mlékem a kdo ještě chtěl, tak si vzal chleba s máslem a sýrem. Do školy jsme dostali tousty s máslem, sýrem nebo šunkou a k tomu něco sladkého. Odpoledne jsme si většinou dali finské sladkosti, nebo nějakou domácí buchtu. K večeři jsme měli nějaké větší jídlo třeba špagety, lasaně, makarony, omáčku s masem atd. Před spaním jsme si ještě dali něco malého, třeba ovoce, nebo cereálie. Celkově se finské jídlo od našeho moc neliší.

Návštěvy Finska se kromě nás zúčastnili ještě děti z Polska, Španělska a z Lotyšska. Každá země měla svou prezentaci. My jsme se představovali v první a v páté třídě. Nejdřív jsme pustili video o České republice, pak přišla Tereška v kroji a zaspívala pár lidových písniček a nakonec jsme se přesunuli do tělocvičny, kde proběhla výuka polky. Byla to velká legrace, hlavně když jsme tancovali s prvňáčky. Obě prezentace jsme si moc užili a doufáme, že jsme Finy zaujali. Na celý výlet často vzpomínám, a doufám, že se tam ještě někdy podívám.

Václav Musil, 4.A

Byl jsem ubytovaný v , kde měli osm dětí. Při příjezdu k nim, jsem znal pouze Kostiho, ale jen z dopisování. V rodině byli dva kluci (ve věku 11 a 9 let) a šest holek (1, 7, 11, 14 a 16 let). Spal jsem v pokoji s Kostim a jeho bratrem Valtem. Všichni dohromady se viděli pouze u jídla, protože každý z nich měl jiné časy vyučování ve škole.

Snídaně byla v 8:00. K snídani jsme měli mléko nebo čaj, domácí jogurt, housky, šunku a salám. Mohli jsme si vybrat, na co máme chuť. Po snídani jsme s Kostim a Valtem jeli na speciálních saních do školy. Bylo to super. Oběd jsme měli ve 13:00. Jídlo mi moc chutnalo. Dochucovali jsme si jídlo sami. K obědu byly například těstoviny s omáčkou, knedlíky s plátkem masa, bramborová kaše s masovými koulemi. Samozřejmě byly i polévky. K pití jsme u oběda měli vodu nebo mléko. Na svačinu jsme dostali müsli tyčku a džus. Líbily se mi třicetiminutové přestávky, chodili jsme ven.

Po příchodu ze školy jsme měli větší svačinu např. housku, sýr, šunku. Večeře byla v 19:00 hodin, měli jsme třeba jogurt, šunku, housku, máslo další. Druhá večeře se konala ve 21:30, a to byly například lívance. Tento druh jídel se opakoval s menšími změnami. Ve volném čase jsme se s Valtem a Kostim saunovali, běhali ve sněhu a hráli hry.

Ve škole jsme vyráběli různé věci jako například elektrickou hru. Stavěli jsme to tak, že nám dali prkno a měli jsme tam vyvrtat díru, vzít drát a ohnout ho tak, jak jsme chtěli. Potom jsme vzali šroub a přimontovali jsme ho k prknu. Poté nám dali dráty, které jsme tam měli připojit, následně jsme přidali baterii s bzučákem a bylo to hotové.

Hrozně moc se mi líbilo koupání v jezeře. Prostě úžasný výlet, na který nezapomenu. Mám nové kamarády nejen z Nivaly, ale i ze Španělska.

ZA RODIČE

Určitě pro děti nezapomenutelný zážitek. Poznaly, jaké to je v cizím prostředí být bez rodičů (sami). Děkujeme za vaši péči, informovanost a fotky, ovšem asi nic nepředčí nadšení dětí z toho, že jim uletělo letadlo, fotky mluví za vše.

Eliška Nesládková, 6.A

První den ráno nás vzbudila Lumii mamka asi v půl deváté. A my ještě ospalí šli na snídani a měli jsme stůl plný jídla. Já jsem si dala toustový chleba s máslem, salámem a okurkou. Šli jsme se oblíknout. V půl desáté jsme se oblíkli a jeli jsme do školy. Po škole jsme se vrátili domů. Doma jsme hráli na schovávanou. Ve středu jsme šli do bazénu, ve kterém byla ledová voda, k tomu jsme tam jezdili na tobogánu a skákali do vody. Další den jsme jeli na Lumiin trénink gymnastiky, na kterém jsme také trénovali.

Ve Finsku jsme zjistili, že jejich tradiční jídla jsou dvě. První je: takový chleba s rýží uvnitř, to druhé je pečené losí maso s koprovou smetanovou omáčkou, bramborovou kaší, červenou řepou, okurkovým salátem a brusinkami. Ve škole jsme první den měli masovou polévku, která byla moc dobrá. Další den jsme měli sýrovou omáčku s těstovinami a k poslednímu obědu jsme měli bramborovou kaši s rybími prsty. Každý den ve škole jsme měli připravenou svačinu. Mohli jsme si nabrat jídla kolik jsme chtěli.

VÝROBA SPÍNÁČE

POSTUP: Vzali jsme si kovový drátek a ohnuli jsme ho tak, aby začátek i konec byl na dřevěném prkýnku. Potom jsme šli spojit bzučák k červenému drátku.

Spojili jsme také černý drátek k červenému, které jsme i se bzučákem přilepili tavnou pistolí na dřevěné prkénko. Vzali jsme si šroubovák a přidělali jsme ohnutý drátek k prkénku. Potom jsme si vzali další drátek a na konci jsme udělali očko. Když už jsme měli očko hotové, dostali jsme malý váleček do, kterého jsme provrtali malou díru. Nakonec jsme váleček přilepili na drátek. K držátku jsme přitavili černý drát, který vyčníval. Když budeš posouvat očko držáku podle ohnutého drátku a následně se ho dotkneš, zabzučí a upozorní tě to, že jsi se dotkla drátku. Smyslem je, abys projela celou dráhu bez dotknutí drátku.

První den byla první hodina, a ta se mi ze všech snad líbila nejvíce. Pan učitel se zeptal: "Chcete se učit matematiku nebo si zahrát hry?". Samozřejmě jsme si vybrali, že si chceme něco zahrát. V úterý jsme měli seznamovací hodinu s Finskem. Ukazovali nám všechno o Finsku a naučili jsme se tam některá slova. Ve středu jsme se seznamovali s Polskem, vyprávěli nám, kde je hlavní město, jak to tam vypadá, k tomu jsme se naučili nějaká slova.

Leona Šimůnková, 5.A

20. ledna jsme se vypravili do Finska. Letěli jsme letadlem z Prahy do Helsinek a z Helsinek do Oulu. Z letiště jsme jeli autobusem na vlakové nádraží odkud jsme jeli do Nivaly. Po příjezdu do Nivaly si nás u vlaku vyzvedla rodina, u které jsem byla ubytovaná. Tato rodina vlastní farmu. Mají dva poníky Elmu a Hulkise, krávy, ovce, psa jménem Osku, kočku Miiku a koťátko Yo, což znamená ve finštině noc.

Rodina byla moc milá, nejvíce se nám věnovala Jenni, je jí 11 jako mně. Jenni má 15 sourozenců, většina už je dospělá a nežije doma s rodiči. Na farmě je jich stále pět – Jenni, Johana, Marjo, Appo a starší bratr. V rodině jsem nebyla sama, byla jsem ubytovaná s Denčou, spolužačkou ze své třídy.

V rodině jsme se domlouvali anglicky s Jenni a Johanou, ostatní moc angličtinu neznali. Ve volném čase, po škole, jsme si hráli s kočkami a pak jsme šli ven na zahradu. Na zahradě byla velká kopa sněhu, na které jsme bobovali a závodili jsme, kdo sjede kopec jako první. Každý večer jsme chodili do domácí sauny a když jsme se pořádně prohřáli, tak jsme v plavkách skočili do sněhu. Jednou jsme dokonce v plavkách vyběhli na kopec sněhu na zahradě a sjeli ho dolů po bříše. Pak jsme utíkali co nejrychleji zpět do horké sauny.

Jednou jsme na kopci nebyli sami. Když jsme bobovali a smáli se, přišla nás zkontrolovat koza Matylda. Vylezla na kopec za námi a začala nás hlavou strkat dolů. Dva poslední dny před odjezdem jsme jezdili na koni – na Hulkisovi, na Elmě ne, protože měla nemocná kopyta.

Ale zpátky do domácnosti. Rodina měla velký dům, byl přízemní a postavili si ho sami. Každé z pěti dětí mělo svůj vlastní pokoj. Jen Jenni a já s Denčou jsme chodily pěšky do školy ve vesnici, všichni ostatní jezdili autem do města.

Jednou jsme jely s Jenni, Johanou a Marjou do bazénu. Byl to obrovský bazén s tobogánem a i se skokanským můstkem. Potkaly jsme tam i Verču z naší třídy, která tam byla s Unn, u které byla ubytovaná. Jenni a Unn mají rády gymnastiku. Jako já, tak jsme se pěkně všechny spolu vyřádily.

Pak jsme celá parta holek jely tobogánem a vlezly do ledové vody.

Ve Finsku se mi moc líbilo, chtěla bych tam určitě jet znovu. Jenni mi říkala, že možná přijede do Čech, tak bych jí moc chtěla ubytovat u nás a ukázat jí naši školu a město, tak jako ona ukázala mně.

Byla jsem zvědavá, co dobrého a nového ve Finsku ochutnám. Snídali jsme cereálie s mlékem nebo toast s máslem, šunkou a sýrem. U snídaně jsme si každý nabrali porci, jakou jsme chtěli. Snídani připravila mamka s Jenni a když to měly hotové, přišla pro nás Jenni, že už je snídaně na stole. Pak jsme si připravily s Denčou a Jenni svačiny. Ke svačině byl většinou toast s šunkou a sýrem a ovoce.

Škola začínala v devět nebo v deset hodin. Oběd byl ve škole okolo dvanácté jako u nás. K obědu jsme měli makaróny, párky, maso s bramborem. Jídelna ve škole nebyla, paní učitelka dovezla obědy na servírovacím stolečku. Nejdříve se všichni pomodlili, a pak si každý postupně šel pro jídlo a snědli jsme si ho každý ve své lavici. K večeři jsme měli pizzu, palačinky nebo vafle. Večeři nám připravovala mamka Jenni, vařila opravdu moc dobře.

Jedno odpoledne jsme jeli celá třída na stadion, abychom si vyzkoušeli běžky. S Jenni jsme s sebou měly i boby, takže jsme mohly i bobovat na velkém kopci u stadionu. Pár dětí vždy bobovalo a pár šlo na běžky, tak aby se všichni mohli vystřídat. Když přišla řada na mě, měla jsem červené běžky a speciální boty. S Deniskou jsme vyjely na okruh po stadionu. Po asi deseti minutách se nám chtělo vyšplhat na kopec, abychom to mohly sjet na běžkách dolů. Nevěděly jsme kudy přesně se jede na kopec, tak jsem se snažila vyjet s běžkami na kopec v hlubokém sněhu, ale po chvíli na mě Denča zavolala, že tam vede jiná cesta. Pak jsme si to sjely a když jsme dojely do cíle tak jsme byly pěkně unavené. Když všichni doběžkovali, začali jsme hrát soutěže.

Týmy byly sestavené podle zemí – Česko, Finsko, Polsko, Litva a Španělsko. Soutěžili jsme kdo dřív převez sáně na druhou stranu a takto pořád dokola. Tým, který se jako první prostřídal, nakonec zvítězil. My jsme skončili jako poslední. Užili jsme si spoustu zábavy a za odměnu jsme si dali pendreky, které nám rozdál pořadatel závodů.

Pak jsme jeli domů k rodině a unavení hned usnuli.

Adam Pavlovič, 5.A

První setkání s rodinou bylo skvělé, hezky mě uvítali. Ukázali mi, kde jsou jaké místnosti v domě. Můj hostitel se jmenoval Matias, hraje hokej a je mu 11 let, stejně jako mně. Měl čtyři sestry Marianne, Heini, Mette a Senja. Tátu Pertti, mámu Petra a pejska Mini. Koupili mi hrníček Mumínků, finské bonbony a jídlo. Divil jsem se, že škola začínala od 10 hodin, takže jsem si mohl přispát. Asi poprvé ve svém životě jsem šel do sauny. Tam bylo kolem 90°C. Po deseti minutách jsme vyběhli ven ze sauny a váleli andělíčky ve sněhu.

Ve Finsku mají strašně dobré bonbony a jídlo. Doma taky dobře vařili. K večeri bylo rybí filé, špagety s masem a pak švédské stoly kde bylo hodně jídla na výběr. Snídaně byla formou švédských stolů. Nejvíc mě zaujal žlutý kozí sýr. Ten se musel nastrouhat struhadlem, které vypadalo jako žiletka na holení. Ve škole se jedlo ve třídě, protože neměli jídelnu. Tam bylo také dobré jídlo jako doma, např. rybí filé, masové koule, polévku atd.

V pátek u školy si nás vyzvedl autobus a jeli jsme k továrně. Cesta trvala asi dvě hodiny. Na místě v jedné místnosti byla pro nás připravena prezentace. Po ní nás odvedli na prohlídku zajímavých strojů. Vynalezli prototyp čističe vzduchu. Ten čistič vzduchu měl umožnit, aby se do ovzduší nedostala žádná nečistota. Byly tam i 3D tiskárny. Těm trvalo asi 15 nocí, než se něco vytisklo, ale podle mě ten výsledek zato stojí. Byla tam malá tiskárna, která tiskla jenom z plastu a ta druhá - větší tiskla z kovu.

Po prohlídce jsme šli na stadion, kde jsme bruslili a já jsem si zkusil zahrát hokej. Po bruslení následovala návštěva kostela a cesta tam byla daleká, tak jsme se cestou koulovali a skákali do sněhu. Po příchodu do kostela, jsme se usadili a poslouchali povídky o kostele. Třeba, že v zimě kostelní dveře mají jinou barvu než v létě. Po vyprávění nám zahrála Elina na velké varhany v kostele. Ve Finsku se mi moc líbilo a jel bych tam klidně ještě jednou.

Štěpánka Landová, 4.A

Finsko bylo super, bylo tam hodně sněhu a byla tam zima. Ve škole i v rodině se mi líbilo. Pro mě to tam všechno bylo krásné. Bydleli jsme u Ilony a její rodiny. S Ilonou jsme si psaly už před odjezdem. Ilona měla dva bratry a dvě sestry, ale její rodiče byli rozvedeni, a tak když jsem tam bydlela, tak její bratři bydleli u taťky. Bydlela jsme v pokoji s Ilonou, a to bylo perfektní. Iloně je 10 let jako mně a má kočku jménem Kasu. Naše kočka se jmenuje Maja. Kasu byla roztomilá a děsně mazlivá. Jídla tam bylo hodně a bylo dobré. Vždycky nám dali na stůl všechno možné a my si vybrali, na co jsme měli chuť. Ráno jsme měli kakao se šlehačkou. To bylo moc dobré.

Jednou jsme byli na bowlingu, taky jsme chodili na nákupy a do sauny. Hráli jsme hry, běžkovali jsme a bobovali u školy. Jednou jsme jeli autobusem na výlet do sauny. Byla to taková dřevěná chalupa u zamrzlého jezera, kde byla sauna. Nejdříve jsme si hráli na zamrzlém jezeře. Bylo tam takové sedátko na brusli, a to jsme točili dokola jako kolotoč. Taky jsme se vozili na saních za skútreem, nebo na skútru. Pak tam přijel na lyžích Santa Claus, a my jsme se s ním fotili.

Pak jsme šli do chaloupky do sauny. Když jsme se pořádně zahřáli, vlezli jsme po dřevěných schůdkách do jezera, ve kterém byla vysekaná díra. Kdo nechtěl jít do vody, šel se válet do sněhu. Pak jsme se šli zase ohřát do sauny. Byla opravdu velká zima asi, -28 stupňů. Finsko bylo opravdu super.

Veronika Morcová, 5.A

Ve Finsku jsem bydlela v rodině Unn Kontilla, která měla dva bratry - dvouletého Urha a devítiletého Ukka, tatínka a maminku. Rodina byla úžasná. Byli moc milí. Z celé rodiny se mnou nejvíce mluvila maminka, která jediná uměla dobře anglicky. S Unn byla domluva obtížnější, o to více jsme se nasmály. Rodina bydlela v jednopatrovém moderním domku, nedaleko vzdáleném od školy. Tatínek byl farmář a maminka jezdila každý den do města pracovat. Rodina mě vzala na nákupy, na bowling a plavání a všichni na mě byli moc hodní. Unin tatínek měl jako zálibu dílnu, kde sestavoval různé stroje a jedno odpoledne nás vozil i na sněžném skútru. Také uměl výborně hrát na akordeon, který měl bohatě zdobený perletí. Unn také hrála na akordeon, tatínek ji učil. Unn dělá několik let gymnastiku. Ukko zase skvěle hraje hokej. S malým Urhem jsem si hrála skoro každý den, byl legrační batole. Maminka Unn se mě hodně vyptávala na naši rodinu, zvyky, tradice, zem - zkrátka na všechno. Také moc dobře vařila. Jídlo bylo výtečné. Úžasné recepty a skvělý výběr přísad. K jídlu jsme měli obvykle brambory s masem a omáčkou, tortily s vlastní vybranou náplní, hotdogy, bramborovou kaši s masem ap. Jeden večer jsme šli s rodinou i na pizzu. Ke svačině jsme dostávali cereální sušenky. Předposlední den jsme navštívili i Unniny prarodiče. Doma jsem bydlela v pokoji s Unn, spala jsem na nafukovací matraci. K dispozici jsme měly vlastní koupelnu. Domácnost byla moderně zařízená. Na zahradě byly dvě velké stodoly a venkovní vyhřívaná vana. Rodina měla doma psa a kočku. Zajímavé mi přišlo to, jak jsou zvyklí na velkou zimu - lidi i zvířata. To, že měli v domácnosti vlastní saunu, a jak byli všichni ochotní. V rodině Kontila se mi moc líbilo. Od mého návratu si s Unn pravidelně dopisuji.

V sobotu jsme ráno nasedli do autobusu a vyrazili k jezeru. Spíše obří ledové ploše pokryté sněhem a ledem tloušťky asi 10 cm a více. Jako první jsme se seznámili s rodiči Eliny (ředitelky školy) a šli jsme se porozhlédnout po areálu jezera. Jeden ze skvělých zážitků od jezera byl speciální "vozik" přidělaný ke kládě. Když někdo začal do klády tlačit, vozík s radlicí začal jezdit v kruzích. Užívali jsme si sněhu a potom jsme šli na oběd. K obědu byla skvělá krupicová kaše. Potom jsme se seznámili s nejdůležitějším bodem dne, a to koupáním v ledovém jezeře. Vzali jsme si plavky a převlékli se do nich v malé šatně a běželi jsme se do sauny nahřát. Nahřátí jsme běželi k jezeru, kde nás jeden pán přidržel a my po schodech slezli do strašně ledové vody. Paní učitelka nás vyfotila a pak jsme co nejrychleji běželi zpět do sauny.

Jako svačinu jsme dostali palačinky a pak byla chvíle oddechu. Nakonec jsme všichni zpívali "Tichou noc", každý ve svém rodném jazyku. Zbytek dne jsme si užili podle svého, holky si povídaly nebo se fotily, kluci zkoušeli rybařit a podobně. Tento den byl pro mě silným zážitkem a budu na něj vždycky vzpomínat, jako i na celý výlet do Finska.

Příběh modrého kolečka

Bylo jedno kolečko, které se chtělo stát na jeden den...

Budíky

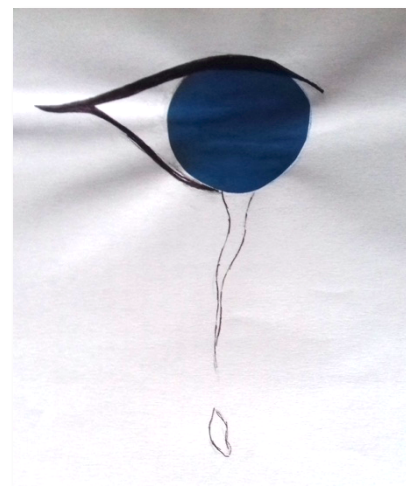
Emma Vlčková, 5. A

Když jsem jednou seděla s Lassie pod stromem, tak jsem zaslechla podivný zvuk. Drkla jsem do Lassie, abych jí to řekla, ale ve stejnou chvíli drkla ona do mě. Zvedla se a řekla: „Ellis, slyšíš to taky?“ „Ano, zrovna jsem ti to chtěla říct.“ Po chvíli přemýšlení co to asi může být, jsme se rozhodly, že půjdeme za zvukem. Když jsme šly dál, zvuk byl hlasitější a podivnější. Když jsme přišly do tmavého lesa, tak Lussie zvolala: „Hele, tady je to!“ Pod jedním starým stromem ležel budík, na kterém byla místo ciferníku římská číslice MCMLXXXVII. Chvíli jsme luštily, co to je za číslo, pak jsme na to přišly. Stálo tam číslo 1987. Když jsem budík otočila, všimla jsem si, že na druhé straně je vzkaz. Utíkaly jsme zpátky na místo, kde jsme tento zvuk slyšely poprvé. Když jsme se tam dostaly, Lassie zvolala: „Hej, tady je nějaká adresa. Přečti to nahlas!“ „Stojí tam Rohová ulice, dům číslo MCMCXXXVII, pokoj číslo 65.“ S Lussie jsme se rozhodly, že se tam musíme vydat. Šly jsme kolem mangového ráje a motýlového lesa, až jsme došly do Rohové ulice, kde jsme nikdy nebyly. Hledaly jsme dům číslo MCMCXXXVII, ale žádný jsme nenašly. Najednou jsme stály před starým domem, který jsme před tím neviděly. Na straně domu bylo rozmazaným písmem právě toto číslo. Vešla jsem dovnitř první a hledala číslo 65. Šly jsme se podívat i do nejvyššího patra, ale nikde nic. Potom jsme běžely do sklepa. Tentokrát vešla první Lassie. Vedle dveří visel klíč, a tak ho Lassie vzala a odemkla skříň, která byla jediná zamčená. Našly jsme tam budík, který vypadal jako dvojče toho našeho. Z druhé strany ale nebyla adresa. Byl tam dopis. Když jsem ho otevřela, bylo tam napsáno, že pokud budíky nebudeme držet při sobě, tak zemřeme. Nevěřily jsme tomu, ale bály jsme se. Šly jsme zpět do lesa a každá držela jeden budík. Žily jsme šťastně a nikdy jsme od sebe neodešly. O 70 let později Lassie zemřela a lidé ji pohřbili i s budíkem. Když jsem šla spát, nemohla jsem usnout, když jsem konečně usnula, tak už jsem se neprobudila, protože jsme od sebe budíky oddělily.

Mořské slzy

Veronika Morcová, 5. A

Stála jsem na břehu moře a nohy jsem měla zabořené do písku. Západ slunce za mnou udělal obří stín jako u obra. Kolem mě byly skály a dělaly izolaci od světa ruchu, starostí a nervů. Mořský vánek mi vlál mezi vlasy a já cítila klid. Šaty i vlasy mi vlály a já zavřela oči. Slyšela jsem, jak delfini vyskočili z vody a hovořili mezi sebou. Slyšela jsem, jak racek přilétl do hnízda za svou milou. A slyšela jsem, jak mraky nade mnou plují. Stačilo zavřít oči a slyšela jsem to, co bych jen tak nepostřehla. Nejhezčí však byl zvuk moře narážející o skály, vlny padající zpět do hlubin a šum vody, který byl u břehu. Přišlo mi, jako by samo moře volalo: „Pojď k nám, neboj se!“ Otevřela jsem oči a zavrtěla hlavou. Usmála se a cítila, jak mi slzy tečou po tváři. Racci nade mnou zvesela kroužili, moře spokojeně šumělo a já cítila, že ta slza, co mi teče po tváři, je slza štěstí, klidu a uvolnění... Byla jsem šťastná!

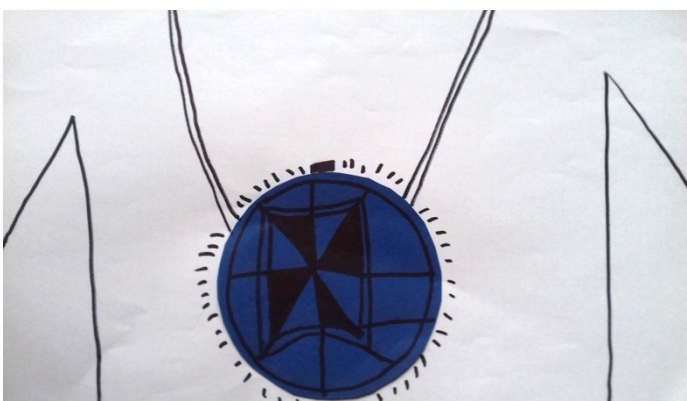
Tajemný náhrdelník**Denisa Šujanová, 5. A**

Jednoho dne měla Klára narozeniny. Klára měla od malička ráda všechny doplňky a hlavně náhrdelníky. Vždy ráda zkoušela v přírodě hledat drahokamy a v dospělosti by chtěla dělat bižuterii.

V ten den jí rodiče řekli, že narozeniny oslaví v Praze u její tety, která bydlí hned vedle bižuterie, takže Klára řekla rodičům, že si k narozeninám přeje nějaký starý náhrdelník. Rodiče souhlasili, a tak vyrazili do Prahy.

Po dlouhé oslavě asi v šest hodin si Klára už vybírala svůj vysněný náhrdelník, ale žádný ji neuchvátil. Všechny náhrdelníky jí přišly moc „moderní“, a tak se zeptala pokladního, jestli nemá něco staršího. Po chvíli pátrání pokladní přinesl starou dřevěnou krabičku, ve které se leskl krásný modrý náhrdelník. Byl starý několik stovek let, jelikož se ho pokladní chtěl zbavit, dal jí ho zdarma. Když už všichni byli doma a v postelích, Klára si náhrdelník prohlížela a všimla si, že má na vršku malé tlačítko. Myslela si, že je to jen nějaký mechanismus. Klára si toho nevsímala a šla spát. Klára byla vždycky spáč a usnula hned, jak si lehla na postel, ale dnes i když už byla půlnoc, nedokázala ani zavřít oči, a proto si v rukou začala hrát s náhrdelníkem. Najednou zmáčkla malé tlačítko.

Klára se dostala do roku, který byl stejný jako čas na hodinách, tedy do roku 2341. Náhrdelník dokázal přemísťovat lidi v čase a rok se dá změnit tím, že přenastavíte čas na hodinách. Klára to do teď nikomu neřekla a každý večer cestuje časem.

Emilly a Bublinový drak**Leona Šimůnková, 5. A**

Říká se, že v dalekých skalách, do kterých se nedá vstoupit, žije Bublinový drak. Zní mi vždy v uších, než usnu. „Em! Emilly!“ zavolala moje máma. „Snídaně.“ Vyškrábala jsem se z vyhřáté postele. Najednou se nad oknem objevil stín. Vykřikla jsem a běžela dolů. „Mami! Mami! Nad oknem byl obrovský stín!“ „Pšššt, je víkend, táta ještě spí. Tak jdeme, ukaž mi ten stín.“ Když jsme vešly do pokoje, žádný stín tam nebyl, zato byl na okně velký otisk tlapy. Mamka nebyla moc nadšená a chodila po pokoji a říkala: „Sakra, budeme muset koupit nové okno.“ Mně to bylo jedno, popadla jsem svůj mobil a začala vše fotit a natáčet. Hned jsem také zavolala mé nejlepší kamarádce Lise. Domluvily jsme se, že Lisa přijde. Bydlely jsme od sebe 3 domy. Za chvíli Lisa zazvonila a už se hrnula ke dveřím, když zvolala: „Emilly!“ Vyletěla jsem ze dveří jako střela a zastavila se u ní. Lisa zvedla ruku před sebe. Nebylo tam nic jiného než drak. Couvly jsme, Lisa celá rozklepaná, já v úžasu. Drak byl celkem klidný, nevypadal, že by zaútočil. Byl červený, jen drápy a křídla se mu zlatě leskly. Až na jeho pravé křídlo. Měl ho snad zlomené? Přistoupily jsme blíž, ale v tu chvíli se drak probral. Zůstaly jsme stát jako sochy. Drak vyfouknul bublinu a klidně se na nás díval. Šly jsme blíž.

Nakonec jsme zjistily, že je to velmi přátelský drak a udělaly mu místo na zahradě, kde spal. Chodily jsme ho krmit a on nás někdy vozil na zádech. Křídlo se uzdravilo a náš Bublinový drak je s námi napořád.

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

NOVÝ ROK 2019 JSME ZAHÁJILI LYŽAŘSKÝM VÝCVIKEM, KAM NÁS JELO ČTRNÁCT DĚTÍ ZE TŘÍDY. VYDALI JSME SE AUTOBUSEM DO JIZERSKÝCH HOR A BYDLELI JSME V HRABĚTICÍCH V HOTELU ARNIKA. NEJELI JSME TAM SAMI, ALE SPOLEČNĚ S DRUHÁKY A SE TŘEŘÁKY. ZAŽILI JSME PRAVOU ZIMU!!!! DOPOLEDNE JSME LYŽOVALI A ODPOLEDNE JSME VYRAZILI S BOBAMA A UŽÍVALI JSME SI SNĚHU!!! BOŘILI JSME SE PO PÁS A STÁLE SNĚŽILO A SNĚŽILO... KLUCI SI POSTAVILI KRÁSNÉ IGLÚ I S OKNY A HOLKY STAVĚLY SNĚHULÁKY. VŠICHNI JSME SI UŽILI I NA BOBOVÉ DRÁZE. BYLA TO NÁDHERA!!!! NECHYBĚLA ANI OSLAVA, PROTOŽE LUKÁŠEK VACEK TAM SLAVIL NAROZENINY. UTEKLO TO JAKO VODA A NEŽ JSME SE NADÁLI, PŘIJEL PRO NÁS AUTOBUS, PRO NĚKOHU RODIČE, A JELO SE DOMŮŮŮŮ!!!!

PŘI HODINÁCH SE POKOUŠÍME TVOŘIT RÝMY A VERŠE. VYBRALI JSME NA UKÁZKU DVĚ BÁSNÍČKY.

LEZE ŽELVA DO PÍSKU
LAURA NOVOTNÁ + MAMINKA

LEZE ŽELVA PO PÍSKU,
LISTUJE SI V NOTÝSKU.
KAM SE PLAZÍŠ, ŽELVIČKO?
ZTRATILA JSEM VAJÍČKO.
NĚKDE JSEM HO NECHALA,
KDYŽ JSEM Z LÁZNĚ SPĚCHALA.
V NOTÝSKU TEĎ HLEDÁM ZMÍNKU,
KDE HO NAJDU ZA CHVILINKU.
LEZE ŽELVA PO PÍSKU,
OKUSUJE PROPISKU.
SNAD NEŽ ZAIDE SLUNÍČKO,
NAJDE TO SVÉ VAJÍČKO.

MAMINKA
VERONIKA HŮROVÁ

MAMINKA JE MILÁ,
JAKO STUDÁNKOVÁ VÍLA.
Uplete mi věneček,
z našich žlutých kytiček

Tobiáš Rameš, 4. A O DINOSAURECH

Beseda v knihovně nás zavedla do dávného světa dinosaurů. Z obrázků jsme se dozvěděli o různých druzích, způsobech života, čím se živili.

V další části jsme plnili úkoly: skládali jsme puzzle a odpovídali na otázky.

Na závěr jsme si prohlíželi zajímavé knížky o dinosaurech.

Adéla Korousová, 6. A POLEVSKO - ZÁVODY VE SLALOMU

Dne 8. února 2019 se několik žáků ŽŠ Klíč pod vedením p. učitelky V. Ruskové zúčastnili závodu základních škol na lyžích na Polevsku. Po příjezdu autobusem jsme nejprve byli rozřazeni do kategorií na mladší a starší dívky a na mladší a starší chlapce. První jela mladší kategorie 6.–8. třída, ve které jsem za naši školu jela já, Nelča a Viky. Měly jsme startovní čísla 27, 28, 29 a ve velké konkurenci jsme zajely celkem skvělé časy. Potom jely starší holky a my jsme si mezi tím mohly volně jezdit na sjezdovce. Také se nasvačit a připravit se na další jízdu a čekat až budou závodit kluci. Zanedlouho vyrazili na trať i naši kluci a dívky jim zatím dole fandily! Kluci měli nádherné časy a hned po závodu si šli dát také svačtinu. Pak přišla část, kdy na trati závodili snowboardisté, ale v této kategorii jsme nikoho neměli. Mezitím jsme závodili mezi sebou a kupovali si občerstvení. Bylo to moc zábavné a než jsme se nadáli, už se vyhlášovaly výsledky soutěže. Sice z naší školy Klíč nikdo nevyhrál přední místa, ale i tak jsme byli všichni na sebe pyšní, plný energie a radosti, co jsme vše společně zažili. Byla škoda, že jsme se nakonec museli s Polevskem rozloučit a odjet zpět domů.

BYLA TO SRANDA A MOC JSME SI TO VŠICHNI KLÍČÁCI UŽILI :) Tak zase na závodech za rok!

Vítek Hudrлік, 8. A Exkurze – Modus

Dne 26. 2. jsme se vydali v rámci hodiny *Svět práce* na exkurzi do firmy Modus. Hned po obědě jsme se s paní učitelkou Ruskovou vydali do Modusu, který se nachází v Dubici. Hned jak jsme přišli, tak nás přivítal pan Dolejší, který nás zavedl do konferenční místnosti, kde nám něco o firmě pověděl. Řekl nám například, že za jeden den se v Modusu vyrobí přes 5000 svítidel, nebo že Modus zásobuje velkou část střední Evropy. Po přednášce nás zavedl přímo do výroby. Nejdřív jsme šli do skladu kovů, hned vedle se nacházel robot, který kovy svařoval k sobě a tím vytvořil rám pro světla. Pan Dolejší nám prozradil, že takový robot stojí kolem 18 milionů korun. Poté jsme se přesunuli do největší haly, kde bylo asi 6 podobných robotů. Ale každý se využíval k něčemu jinému. Například jeden do plechu dělal díry na komponenty nebo další svařoval plech pomocí světla. Pak jsme šli do místnosti, kde se vyrábí a kontrolují led diody. Potom už nás tížil čas, tak jsme se mohli pana Dolejšího zeptat na nějaké otázky a u toho se občerstvit vodou nebo zákusky. Tím naše exkurze skončila.

Tobiáš Rameš, 4. A

EKOCESTRUM BRNIŠTĚ - TÉMA : HOUBY

Houby jsou všude kolem nás. Vyskytují se jako rozkladači, parazité i v potravinářství. Žijí v symbióze s ostatními rostlinami nebo řasami. V Česku je zjištěno asi 10 000 druhů hub.

Toto všechno jsme se dozvěděli v ekocentru v Brništi. Součástí programu byl pokus s kvasinkami, hra na lišejníky, řazení obrázků a informací, výtvarné tvoření na téma houby. V ekocentru jsme strávili pěkně a poučné dopoledne.

Karolína Zikmundová, 7. A

VÝLET DO MANUŠIC

V 8:00 jsme se společně sešli s 9. A ve škole. Poté jsme hned vyrazili na naší dlouhou procházku. Zhruba 15 minut jsme kličkovali Lípou, a poté jsme se napojili na cyklostezku. Byli jsme rozděleni do skupin. Každá skupina měla vymyslet vlastní hru. První hra byla nejlepší hra na „koulovanou“. Dále jsme se přesunuli na louku, kde jsme si zahráli rovnou dvě hry. První byla „živé pexeso“ a druhá hra „na honěnou“. Dohráli jsme hry a naše dlouhá cesta pokračovala dál. Na malém mostě jsme si udělali přestávku a vrhli jsme se na další hru. Hráli jsme „kámen, nůžky, papír“ na týmy. Dohráli jsme hru a šli jsme si doplnit energii svačinou. Vydali jsme se dál, šli jsme zhruba 25 minut, až jsme dorazili ke kaplička v Manušicích. Tady nás čekala další hra „pantomimová pošta“. Když jsme si odpočinuli a načerpali další energii, čekala nás cesta nazpátek. Po cestě zpátky nás čekala ještě jedna hra, a to „na kolíčkovanou“. Když jsme dorazili do školy, byli jsme rádi, že už jsme v teple a v pohodlí. Z výletu jsme si odnesli ponaučení, že se příště více a tepleji oblékáme.

Kryštof Trnečka, 6. A
ROBOTIKA NA KLÍČI

Každý čtvrtek probíhá kroužek robotiky, který vede pan učitel Kroulík.

Nejdříve jsme si museli z jednotlivých dílů sestavit robota. A pak začalo programování. První příkaz, který se náš robot naučil, byla jízda dopředu a dozadu. Momentálně umí jezdit dopředu, dozadu, doprava a doleva. Už na sebe umí dávat pozor a díky senzoru už do ničeho nenabourá a před překážkou se zastaví. Součástky připomínající klepeta dokážeme ovládat, aby se pohybovala nahoru, dolů, a dokonce umí uchytit drobné předměty (například rolička od toaletního papíru, nebo klubíčko či kostka). „Chápe“ i příkazy na semaforu, tedy umí zastavit na červenou a na zelenou se rozjede. Největší výzvou pro roboty je chůze po schodech. Tak uvidíme, kam až dojdeme my.

Šimon Dalecký, 8. A

Kroužek šachů a logických her pana učitele Vacha

Na začátku školního roku 2018/19 začal pan učitel Vach se svým kroužkem šachů a logických her. Náplní kroužku je hraní zatím pouze šachů, ale logické hry mají brzy přijít. Šachy hrajeme na třech šachovnicích. Dvou šachovnicích, co ve škole už byly, a jedné, kterou pan učitel Vach přinesl. Na šachovnici pana učitele Vacha se většinou hraje s radami pana učitele. Žáci účastníci se kroužku jsou Šimon Dalecký, Filip Kadlec, Šimon Fiala a Radek Hendrych. V kroužku se učíme pravidla hry a také taktiky, které nám pomohou se hrou. Kroužek mě moc baví a rád bych ho všem doporučil.

Viktoriia Valashek, 7. A VÝLET DO MANUŠIC

V 8:00 jsme se společně sešli s 9. A ve škole. Poté jsme hned vyrazili na naší dlouhou procházku. Zhruba 15 minut jsme kličkovali Lípou, a poté jsme se napojili na cyklostezku. Byli jsme rozděleni do skupin. Každá skupina měla vymyslet vlastní hru. První hra byla nejlepší hra na „koulovanou“. Dále jsme se přesunuli na louku, kde jsme si zahráli rovnou dvě hry. První byla „živé pexeso“ a druhá hra „na honěnou“. Dohráli jsme hry a naše dlouhá cesta pokračovala dál. Na malém mostě jsme si udělali přestávku a vrhli jsme se na další hru. Hráli jsme „kámen, nůžky, papír“ na týmy. Dohráli jsme hru a šli jsme si doplnit energii svačinou. Vydali jsme se dál, šli jsme zhruba 25 minut, až jsme dorazili ke kapličce v Manušicích. Tady nás čekala další hra „pantomimová pošta“. Když jsme si odpočinuli a načerpali další energii, čekala nás cesta nazpátek. Po cestě zpátky nás čekala ještě jedna hra, a to „na kuličkovanou“. Když jsme dorazili do školy, byli jsme rádi, že už jsme v teple a v pohodlí. Z výletu jsme si odnesli ponaučení, že se příště více a tepleji oblékneme.

Viktorie Vlčková 6. A ANGLICKÁ OLYMPIÁDA

21. 2. 2019 jsme se společně s Guli vypravily do domu dětí a mládeže Libertinu, kde se uskutečnilo druhé kolo anglické olympiády. My jsme reprezentovaly školu v kategorii 6.–7. třída a za kategorií 8.–9. třída to byl Radek. Naše kategorie se scházela ve druhém patře. Společně s Guli jsme přišly do místnosti, podepsaly se a čekaly na zahájení. První nás čekal poslechový test. Potom, co jsme dopsaly, jsme si losovaly pořadí k druhému testu. Já jsem si vylosovala číslo 25 a Guli 26. Každý tam byl asi deset minut, takže čekání bylo opravdu dlouhé. Mezitím jsme se s Guli seznámily s ostatními, a dokonce i s lidmi, co s námi chodili do školky. Pak přišla řada na mě a já zpanikařila. Bála jsem se, že to zkažím. Přes všechen strach jsem vkročila dovnitř a představila se. Čas mi v tu chvíli ubíhal neskutečně pomalu. Z nervozity jsem se několikrát zakoktala. Když jsem z místnosti vyšla, měla jsem ze sebe opravdu hrozný pocit. Náladu mi až zlepšila Guli, která se umístila na druhém místě. Byla to zkušenost, za kterou jsem ráda, ale ty nervy byly opravdu hrozné.

Filip Farský, 8. A DIVADLO V ANGLICKÉM JAZYCE

Dne 30. ledna šel celý náš 2. stupeň na tří hodinové představení, které se konalo v Jiráskově divadle. Příběh začíná, když se náš hlavní hrdina dovídá, že jeho otec je v nemocnici. Poté co zde dorazil se svým bratrem a sestrou, tak se dovídají, že jejich otec je smutný na 7. úrovni. Dále jejich otec řekne své poslední přání: výherní los dá tomu, kdo mu přinese zpátky jeho sandále. Jeho sestra ani bratr nemají čas, tak je na to sám. Vydal se do České republiky. Poté co tam dorazí, najde hospodu, kde se zmíněnými sandály dříve jeho otec zaplatil. Pomůže mu zde dcera majitele hospody a dá mu sandále, ale ona nestihne své vystoupení. Poté se náš hrdina vrátí zpět a uplatní los. Rozdělí se s rodinou, něco dá na charitu a zbytek si nechá pro sebe. Stane se závodníkem, ale přestane ho to bavit a vrátí se zpět do Čech, kde se ožení s dcerou majitele hospody.

Filipův vlastní názor na představení:

Příběh je povedený a má i dobré poučení, že mít hodně peněz může být zábava, ale přestane to člověka bavit a za peníze si taky vše nekoupí.

Vojta Dalecký, 6. A

AI DIVADLO POSLEDNÍ PŘÁNÍ

Celé to začalo tím, že Mr. King vyhrál loterii. Z rozrušení z výhry dostal infarkt. Měl smutek stupně 7. Nechal si zavolat své 3 děti, které přišly k němu. Řekl jim, že kdo přinese jeho sandále, co zapomněl v hospodě v ČR, dostane jeho výhru. Jeho 3 děti se dohodly, že jeden z nich se vydá do té hospody. Za pár dní se první syn vydal na cestu. Dorazil do hospody, promluvil si s kuchařkou a jejím otcem o ztracených sandálech. Sandále dostal a k tomu se ještě zamiloval do kuchařky. Vrátil se k Mr. Kingovi a dostal výhru v hodnotě tří miliard \$. První třetinu dal na charitu, druhou své rodině a třetí třetinu si vzal sám, aby si splnil svůj sen jezdit závody. Závodil, závodil, až si uvědomil, že to není to, co chce, a tak se vrátil do ČR. Vzal si kuchařku za ženu a spolu šťastně žili až do smrti.

Divadlo mě zaujalo, bylo z většiny v angličtině. Příběh byl trochu klišé, ale i tak se mi to líbilo.

David Dvořák, 6. A

OKRESNÍ KOLO VE SJEZDOVÉM LYŽOVÁNÍ

V pátek 8. 2. jsem se zúčastnil lyžařských závodů ve ski areálu Polevsko. Závod byl pro žáky druhého stupně.

Ráno jsme měli sraz u Crystalu v České Lípě. Jeli jsme autobusem přímo na Polevsko. Když jsme dorazili na místo, došli jsme si pro startovní čísla. Potom jsme se mohli jít rozjezdit. Po chvíli nás svolali a ukázali nám trať. Nejdříve závod odjeli holky a potom kluci. Závod byl rozdělený podle ročníků, jela 6.–7. třída, 8.–9. třída, a nakonec jela střední škola. Když jsme všichni odzávodili, bylo vyhlášení. Já jsem se umístil na 11. místě.

Moc se mi to líbilo, byl to pěkně strávený den.

Nela Zárubová, 6. A

LYŽAŘSKÉ ZÁVODY

V pátek ráno jsme se sešli před Crystalem. Poté jsme nastoupili do autobusu a jeli. V průběhu cesty jsme se museli stavět v Novém Boru pro pár dalších účastníků závodu. Nastoupili a my vyjeli na Polevsko. Dojeli jsme na místo, a protože se autobus nevejde do úzkých ulic, museli jsme jít pěšky a lyže a přeskáče vzít s sebou do ruky. Přišli jsme k vleku a dostali čísla. Až jsme si je nasadili, směli jsme jít jezdit, dokud nezavolali naši kategorii. Moje, Viki a Ád'í kategorie šla jako první. Na řadu jsme přišly jako poslední, ale aspoň jsme se mohly koukat na ostatní, jak startují. Jela jsem já, pak Viki a nakonec Ád'a. Po asi hodině jsme jeli druhé kolo. Počkali jsme na vyhlášení a šli do autobusu. Dojeli jsme do České Lípy a tam si mě vyzvedla moje mamka 😊.

Jasmína Živcová, 7. A

Zeměpisná olympiáda

Dne 20. 2. od 8 hodin se na gymnáziu v České Lípě konala zeměpisná olympiáda. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích: A (6. třída), B (7. třída), C (8. a 9. třída) a D (střední školy). Naše škola se zúčastnila v rámci tří kategorií a to A (Zoja Panáčková 8. místo), B (Jasmína Živcová 15. místo) a C (Eliška Faltová 14. místo). Samotná olympiáda se skládala ze tří částí: práce s atlasem (45 minut), test (60 minut) a praktická část (45 minut). V praktické části nebyl povolen atlas a pro každou kategorii bylo jiné téma. Např. pro kategorii B tématem bylo plasty v oceánech, nebo pro kategorii C tématem byla čokoláda. Při testu byl atlas u některých kategorií povolený, ale pro střední školy už byl zakázaný. Byla to skvělá zkušenost, u které jsme si mohli porovnat své znalosti v zeměpisu s ostatními žáky jiných škol a doufám, že se příští rok zúčastníme znovu.

Mezinárodní setkání v Estonsku

Ing. Milada Kyselovská

V letošním školním roce se rozjel na 2. stupni naší školy dvouletý mezinárodní projekt iPads Learning for the Future. Na tento projekt jsme získali grant z EU. Do projektu jsou opět zapojeny další školy z různých evropských zemí. Tentokrát se jedná o Portugalsko, Španělsko, Estonsko a Chorvatsko.

Hlavním tématem je praktické využití nových technologií ve výuce a jak název projektu napovídá, jedná se hlavně o využití iPadů.

Kromě využití iPadů přímo ve výuce pracují žáci na projektu již od začátku roku také v rámci kroužku Erasmus+.

Díky tomu, že se jedná o projekt mezinárodní, mají žáci možnost nejen objevovat nový svět technologií, ale také zlepšovat své jazykové znalosti, poznávat nové země, získávat nové přátele a zážitky, rozšiřovat své obzory.

Nedílnou součástí projektu jsou plánované výjezdy žáků se svými učiteli do zúčastněných evropských zemí. Koncem ledna se uskutečnilo první setkání a já měla tu možnost, odjet spolu se žáky, s paní učitelkou Plíhalovou a s paní ředitelkou Dolejší do vzdáleného Estonska, do města Tartu, druhého největšího města této pobaltské země, které je považováno za centrum vzdělanosti a kultury.

V Tallinu jsme strávili při příjemných -14°C krásnou neděli. Prohlédli jsme si historickou část hlavního města Estonska a vydali jsme se také k moři, přesněji k Finskému zálivu, do starého přístavu, kde je i muzeum starých lodí. Navečer jsme usedli do vyhřátého autobusu a po více než dvou hodinách cesty jsme dojeli do cíle, do Tartu. Zde nás již čekali naši milí hostitelé, kteří nás odvezli auty do míst ubytování. Žáci bydleli přímo v areálu školy, na internátu, takže si ráno mohli přispat. Škola, kterou jsme navštívili, je sice mnohem větší než naše, ale ve třídách má nižší počet žáků. Školu navštěvují také žáci se sluchovými a zrakovými vadami a i z tohoto hlediska bylo pro nás zajímavé zúčastnit se výuky. V dopoledních hodinách žáci pracovali v mezinárodních skupinách na tvorbě videí a my učitelé jsme na našich setkáních diskutovali o náplni projektu, o využití iPadů při plnění naplánovaných úkolů, o vhodné volbě aplikací, o způsobu předávání rozpracovaných témat a vhodných komunikačních cest pro žáky mezi jednotlivými zeměmi. Kromě toho jsme viděli využití moderních technologií přímo ve vyučovacích hodinách, a to v různých předmětech a v různých třídách.

Na odpoledne jsme měli vždy připravený zajímavý program, kterého jsme se účastnili všichni učitelé i žáci. V rámci prohlídky města jsme tak získali informace o jeho historii, obdivovali jsme krásné kostely, Radniční náměstí a také nejstarší a nejslavnější estonskou univerzitu. Městem protéká řeka Emajõgi, která však vzhledem k ročnímu období, byla z velké části zamrzlá. Někteří odpoledne byla ryze sportovní. Estonci milují zimní sporty. Dokonce i ve školním areálu je normální vidět během dopoledne stále někoho na běžkách. Naši žáci si mohli spolu s kamarády z ostatních zemí tento sport také vyzkoušet. Kromě toho také vystoupali na vyhlídku ze skokanského můstku v Tehvandi ve vysočině Otepää, což česky znamená Medvědí hlava. Obec, která má stejný název, je označována jako hlavní centrum zimních sportů v Estonsku. Zde si žáci vyzkoušeli například tak zvaný snowtubing.

V pátek dopoledne jsme mohli ohodnotit celotýdenní práci všech zúčastněných žáků. Jednotlivé mezinárodní týmy představily sebe a prezentovaly svou společnou práci. Video, která žáci na dané téma „Where I see myself in 10 years“ vytvořili pomocí iPadů, měla zajímavé nápady a velmi dobrou úroveň.

Týden utekl jako voda v řece Emajõgi a nastal čas loučení. Poslední zamávání a těšíme se na další setkání. A vezeme si domů nejen zážitky, ale také nové nápady na využití iPadů a plány na další spolupráci.

Seznamte se s KATIE

Katie je moderní dívka, která je nadšená do moderních technologií tak hodně, že občas zapomíná na svět okolo ní. Není tedy překvapením, že je jednoho dne vtáhnuta do iPadu do virtuálního světa. Katie čeká spousta dobrodružství, než se dostane zpět do skutečného světa.

Žáci 2. stupně se pravidelně scházeli každý pátek na Erasmu klubu, aby pracovali na komiksu, učili se používat technologie a spolupracovali.

Naším úkolem bylo vytvořit pouze první kapitolu. Katie předáváme partnerské škole v Portugalsku, která bude tvořit 2. kapitolu.

Příští rok pak budou příběh tvořit školy v Chorvatsku a Estonskou a na jaře 2020 napíšou finální kapitolu studenti ze Španělska.

Už teď jsme zvědaví, jak její dobrodružství bude pokračovat.

Příběh si můžete stáhnout a přečíst na webových stránkách školy.

Nás teď čeká nová výzva, a to film. Film dostaneme od studentů ze Španělska, abychom pokračovali. Už se těšíme.

2

Již po druhé si druháci „prodloužili“ vánoční prázdniny.

Ano, i tento školní rok vyrazili žáci druhé třídy na lyžařský výcvik do Hrabětic, do penzionu Arnika v Jizerských horách. Přizvali jsme prvňáky, třetáky a pár čtvrtáků. A tentokrát to bylo opravdu velké dobrodružství!!

Začalo už tím, že jsme se tam vlastně málem ani nedostali – prostě jsme tam málem nedojeli! Jeli bychom domů. Autobus se zastavil na kopci a nemohl jet dál, do kopce mu to nešlo! Musel couvat a klouzalo mu to. Měli jsme strach, že spadneme do příkopu. Pak vystoupila naše paní učitelka Lenka ven, aby se podívala, jak to s autobusem vypadá. Ale on se najednou rozjel! A paní učitelka ZŮSTALA venku. Pan řidič jí ujel!! Ještě že za námi jela paní ředitelka autem, tak Lenku vzala.

Lyžovačku každý den jsme si náramně užívali, protože napadla spousta sněhu. Velká spousta sněhu. Silnice se nedaly projet, stromy padaly pod tíhou sněhu, až spadly i na dráty elektrického vedení a my byli najednou bez proudu. Prostě byla tma a nedalo se svítit ani vařit – ani čaj teplej jsme neměli! A kvůli tomu se nedalo topit a nám už začínala být zima. Taky nešlo čerpadlo na vodu, takže netekla voda – ani teplá ani studená – žádná. Tak jsme dostali vodu v pet lahvích. Proto jsme se už balili a málem jeli podruhé domů.

Takže kromě toho, že jsme se zlepšili v lyžování, (někdo stál na lyžích poprvé), jsme zažili i to, jak se dá žít bez proudu a bez vody! To bylo BEZVA!!! Ale také jsme se trochu báli. Nakonec jsme tam ale zůstali až do konce, pustili proud, takže jeli lanovky a mohli lyžovat i voda pak tekla a bylo teplo. Prostě všechno dobře dopadlo, stálo to za to a my máme na co vzpomínat.

ROZHODNĚ JEDEM PŘÍŠTÍ ROK ZAS!!! Ale to už doufáme, že půjde elektrika...

Začaly nám lekce bruslení.

19. února jsme začali bruslit. Půjdeme celkem pětkrát. Přesně jako vloni. Poslední bruslení je 26. února. To je škoda, protože nás to baví. A hodně se zlepšujeme. Nejradši bychom chodili víckrát.

Na bruslení musíme mít helmu a brusle a musíme mít teplé oblečení, jinak nám je zima. Ale když se hodně pohybujeme, tak jsme zpocení. Také je dobré mít pití, protože při bruslení máme žízeň. A kdo nemá nabroušené brusle, jde mu to hůř.

Učí nás bruslit trenéři. Jsme rozdělení do tří nebo do čtyř skupin. Podle toho, kolik trenérů přijde. Někteří jsou hodní a jiní moc ne. Hodně křičí. Oni někdy musí, protože je neslyšíme, co máme dělat. A také pro nás vymýšlejí různé hry na bruslích a máme pomůcky. Tenisáky, staré gummy, kužele. Nebo se držíme a jezdíme pohromadě.

Jeden trenér s námi točí, když ležíme na ledě. A to je dobrý! To je super.

Mně se líbí, že mi mamka přijde pomoci s bruslemi a že pak pomůže i ostatním. Moje taty, moje taty, moje taty, mně taty... Mně se líbí, že nemusíme nosit batohy. A moje mamka fotí. Moje taty fotí i natáčí.

Je vidět, že si to děti užívají a bruslení nás opravdu baví!!! (skoro všechny 😊)

Touto cestou velké „DÍKY“ všem rodičům za pomoc i za fotečky a videa. DĚKUJEME!

V měsíci únoru jsme se vydali na návštěvu do Městské knihovny v České Lípě. Zde na nás čekala dvojice sympatických paní-knihovnic, které nám připravily zábavný program.

Nejprve si s dětmi povídaly o knihách, zda čtou, jestli znají, v jaké podobě si knihy můžeme koupit, jak kniha vypadá uvnitř, na jaké části se dělí a jak všelijak může vypadat. Poté se děti rozložovaly do skupinek, ve kterých pak společně pracovaly a tvořily.

Úkolem každé skupinky byla práce s knihou, resp. zejména s jejími náležitostmi jako je obsah, název, autor, ilustrátor a konečně i samotný text. Svou práci mohly ukázat, jak zvládají orientaci v textu, mohly využít znalosti z hodiny českého jazyka, a to zejména z části, kdy míváme slohovou výchovu nebo čtení. Nebylo tedy vůbec zvláštní, když děti odpovídaly na otázky paní knihovnice, že vědí, co je to odstavec a také vědí, kdy byla kniha vydána, kdo je ilustrátor a kdo autor, také jaký je rozdíl mezi tím, kdo knihu vydal a kde byla vydána.

V další části děti pracovaly s jednou konkrétní knihou, kterou si vybraly pro práci s pracovním listem, do kterého doplňovaly již konkrétní informace týkající se autora, ilustrátora a samotného obsahu knihy. Též se učily vyhledávat kapitoly a zapisovat úryvky z knihy.

Skupinová práce byla zakončena menším zhodnocením toho, jak se dětem v tvořivé činnosti vedlo a poté následovala část volného čtení a špiónování po dětském oddělení knihovny, ve kterém jsme po celou dobu společně pobývali. Bylo to moc příjemné a už se těšíme na další návštěvu, tentokrát v měsíci květnu, a to s programem týkajícím se lesa, který se nám bude náramně hodit do prvouky.

MY SPRING HOLIDAYS

Emá Vičková, 5.A

We were in the Alps in Austria. It was so super. We were skiing at ski slopes called Maiskogel and Schmitten höhe. We met Lea and my sister`s friend Kryštof. We stayed at an apartment called Fiffinjo. We ate spaghetti bolognese and chips. We drank Schiwasser-it is water and raspberry sirup. In the evenings we played games and watched videos. We were there for the 3rd time. We came home on Friday. I love the Alps.

Adam Pavlovič, 5.A

We were in Slovakia with family. We went to grandpa and grandma. The first trip was into the Skanzen Baňa Cigeľ. We went under the ground with a train. There was not a lot of fun. But the second trip was to water park Turčianske Teplice. There was a lot of fun. I tried many activities with mum. With my brother I went to the wild water. The third trip was to an observatory. I went go to the observatory with my mom, dad, brother, grandpa, and cousin. We were sitting on the seats and then the film about the space and telescope started. Then we had a look at stars but we didn't look at stars because in the sky there were clouds :(.

During the spring holidays, it was fun.

Tobiáš Burda, 5.A

I was in Slovakia. Slovakia is a nice country. We drove for nine hours. I was skiing and riding a snowboard. We stayed at the hotel, but there was no swimming pool there. We were at the water park in Bešeňová on Saturday. I loved that place. They cooked very well at the hotel. I did my homework there and I was learning. I was also listening to music from my headphones. IT WAS A GREAT spring holiday for me.

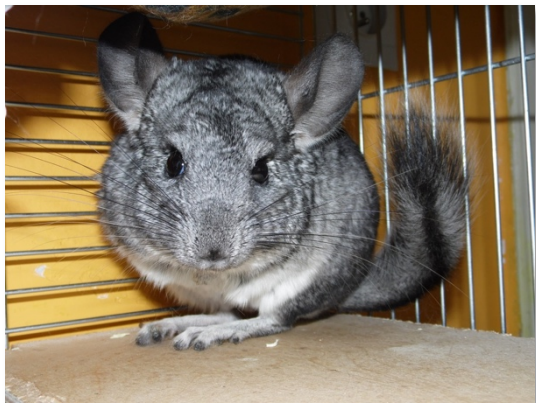
Denisa Šujanová, 5.A

During spring holidays I was in Prague with my dad. We lived in a hotel next to the Old Town Square. We were in many museums, e.g. police museum, movie museum, Náprstek museum, or illusions museum. We were at Matějská fair and we enjoyed it so much. We took some cool photos from the roof of Dancing House (Ginger and Fred) and from Vyšehrad Hill. We came home on Friday night. At the weekend I called with my Finnish friends. I enjoyed this spring holiday so much.

Justýna Koublová, 5.A

During the spring holiday I was in the camp in Libertin. There were 12 children (4 girls and 6 boys) together. We met every morning, played games and took care of small animals (rabbits, rats, hamsters, snakes, guinea pigs and chinchillas). Sometimes we drew pictures or went for a trip. We were in Zoo Děčín. There were a lot of animals. We saw horses, birds, wolves, rats and peacocks. I liked it a lot.

Lea Šimůnková

I spent my spring holidays in Australia. Me, my mom and my sister were skiing the whole week. The weather was nice, sunny and warm. We made brakes for lunch and snacks. My favourite slope was FunPark. I also enjoyed playing in the snow with my sister. I like skiing very much.

One day we met friends from school - Ema, Julie and Krystof. It was a great afternoon.

Zeměpis CLIL

Na hodině zeměpisu často používáme i anglické termíny. Najdete v osmisměrce slova, která jsme se naučili v angličtině? Zbylá písmena pak tvoří tajenku.

M	R	Y	F	N	A	B	V	O	O	E	U
R	I	I	O	T	I	E	S	N	V	U	B
J	E	O	V	G	C	T	I	A	S	G	E
O	M	G	B	E	R	G	P	C	A	L	P
H	Y	A	Z	O	R	O	R	L	Q	I	Y
O	N	M	Y	E	R	Y	R	O	O	O	C
G	C	Q	B	A	N	U	S	V	J	S	K
B	L	E	T	I	S	L	A	N	D	F	N
G	C	I	A	E	A	R	T	H	Q	O	T
I	O	V	E	N	J	L	G	D	Z	Z	N
N	R	V	S	P	Q	U	D	L	A	K	E

Země - vypařování - jezero - Velký třesk - ledovec - ostrov - Měsíc - oceán - řeka - moře - půda - Slunce - sopka

“Finské děti tráví přestávky venku”.

Mgr. Pavlína Štěpánková

Naše cesta, v rámci programu Erasmus+, směřovala poslední lednový týden do Finska. Počasí, které nás doprovázelo, bylo opravdu polární. Teploměr klesal až k -30 stupňům pod nulou. V prvních dnech našeho pobytu jsme zažili také nádherné zatmění měsíce.

Finsko je úžasná země, na každém kroku vás doprovází lesy, divoká a neporušená příroda. Finsku se přezdívá „země tisíců jezer“. Možná víte, že z Finska pochází i Ježíšek, který se ve Finsku jmenuje Joulupukki. Sídlí poblíž hlavního města finského Laponska, Rovaniemi, přímo na polárním kruhu.

Městečko Nivala, kde se nacházela naše partnerská škola, leží v provincii Severní Pohjanmaa a žije zde asi 11. tis. obyvatel. Ve škole panovala velmi příjemná atmosféra. Poznali jsme všechny učitele a mohli se celý týden seznamovat se způsobem výuky v malé vesnické škole.

Největší zajímavostí pro mě bylo pracovní vyučování. Zaujaly mě perfektně vybavené dílny a aktivity, které se tu odehrávají již s dětmi od 1. třídy. Ve Finsku je velmi rozvinutý papírenský a dřevozpracující průmysl, proto se děti učí již na prvním stupni pracovat ve skvěle vybavených dílnách. Obdivuhodná je práce dětí se dřevem. Mohli jsme vidět již vyrobený tradiční finský hudební nástroj kantele.

Finské děti tráví přestávky venku. Tam odpočívají nebo si povídají. Mají také k dispozici hřiště a sportoviště. Nikde jsem neviděla dozor. Děti jsou velmi samostatné a ohleduplné jeden k druhému. Učitel je pouze takový zprostředkovatel a je přirozenou autoritou. Kombinace skvělého vzdělání a poctivosti zřejmě stojí za vznikem řady světově známých firem, napří NOKIA nebo FISKARS.

V rámci projektu jsme měli možnost navštívit i ukázky hodin učitelů z Polska, Španělska - Baskicka a Litvy.

Byla jsem pyšná na skvělou jazykovou úroveň našich dětí. Bezvadně se zařadily do výuky, dokázaly komunikovat se svými hostiteli a všemi učiteli.

Děkuji Základní a Mateřské škole Klíč za úžasný pracovní ale i životní zážitek v tak přátelské a pohostinné zemi, jakou je Finsko.

„Děti se učí odpovědnosti za svou práci“

Jana Tichá

Liž je to několik dní, co jsme se společně s dětmi vrátili z týdenního setkání a pobytu ve Finsku, Nivala. Nebylo to jen tak obyčejné setkání. Naše škola Klíč s.r.o. je několik let součástí projektu Erasmus plus, který je zaměřen na realizaci výměnných pobytů, stáží žáků, studentů a učitelů do partnerských škol v zahraničí.

Musím říci, že jsem „nováčkem“ v tomto projektu a byla jsem velmi ráda, že jsem dostala možnost, zúčastnit se tohoto meetingu. Vše bylo pro mne nové. Návštěva této země byla mým velkým přáním a výzvou. Nikdy jsem do této části světa necestovala, a proto byly mé pocity přinejmenším různorodé. Vše se změnilo po příjezdu a ubytování v rodině, kde všechna moje nejistota opadla. Vřelé přijetí, nejen dětí, ale i nás pedagogů bylo velice milé.

Od prvního dne, jsme každou cestou do školy, obdivovali nádhernou krajinou, zamrzlá jezera a nekonečné lesy. Pokaždé bylo na co koukat a tak nám cesta rychle utíkala.

Vzdělávací systém ve škole, kterou jsme navštěvovali po celý týden, je zaměřen na kvalitu, efektivitu, rovnost a důvěru. Výuka probíhala ve třídách nebo dílnách. Děti ve Finsku tráví hodně času o přestávkách venku a to za každého počasí. Pracují v různých projektech, mezi učitelem a žákem je naprostá důvěra a žáci tak odvádí dobrou práci. Pracují převážně samostatně nebo ve skupinách.

Byla jsem na několika hodinách v různých ročnících a viděla jsem, jak děti samostatně pracují a učí se odpovědnosti za svou práci. Také se mi moc líbilo spojování předmětů, dílny, kde opracovávají žáci různé materiály a snaží se o to, aby věci, které vytvoří, byly funkční. Individuální přístup pedagoga, přirozené objevování nových věcí a znalostí, kladný přístup dětí k práci a mnoho dalších zajímavých zkušeností, které jsou pro mne velkým přínosem.

Jsem poctěna a potěšena, že jsem mohla být součástí tohoto projektu a přála bych tuto zkušenost všem pedagogům.

Ondřej Kubíček, 6.A**Výuka zeměpisu online**

Ahoj všem, jmenuji se Ondra a chodím do 6. A. Teda vlastně moc nechodím, protože jsem hodně nemocný. A tak se mi učitelé snaží pomoci a vymýšlejí, jak se můžu účastnit výuky z domova online. První pokus byl minulý týden ve čtvrtek. Den předtím večer jsme s paní učitelkou Plíhalovou nastavovali spojení přes G-suite. Bylo to docela snadné, akorát mi trochu dělalo problém si nastavit mikrofon u PC.

No a pak ve čtvrtek už jsem byl virtuálně ve třídě. Seděl jsem jako u jednoho stolu ve skupině a vymýšleli jsme otázky, a pak jsme si je navzájem pokládali. Já jsem spolužáky viděl, ale oni mě ne, protože jsem ještě neměl web kameru. Tu už teď mám, a tak snad na další hodiny bude fungovat i spojení obrazem. Byl jsem moc rád, že jsem se hodiny mohl takhle účastnit. Učit se doma není ani zábava a ani jednoduché. Byla to pro mě zábava, protože jsem byl doma, ale mohl jsem se spolužáky mluvit. Párkrát se taky paní učitelka ptala, jestli je všechno v pohodě. Doufám, že se povede, tímto způsobem učit i na více předmětů. Jsem moc rád, že to paní učitelka vymyslela.

Tomáš Srbek, 7.A**Nový žák**

Dne 27. listopadu jsem se stal "NOVÝM ŽÁKEM". Přestoupil jsem ze ZŠ Partyzánská na tuto školu "KLÍČ". Tu noc před mým přestupem na zcela pro mne novou školu "KLÍČ" jsem nervozitou nemohl usnout. Ráno jsem měl smíšené pocity, strach se mísil se zvědavostí z nového prostředí. Před školou jsem se to inkriminované ráno zhluboka nadechl a vešel do třídy 7.A. Jen jsem přešel práh třídy veškeré obavy a strach ze mne spadly a po uvedení paní ředitelky a seznámení se spolužáky se má nervozita rozplynula do neznáma. Ihned jsem si našel kamarády a třída se stala pro mne skvělou partou, která táhne za jeden provaz.

Přiznám se, že se ještě teď seznamuji se systémem školy, na který jsem nebyl dosud zvyklý, tím mám na mysli: plán týdne, G-suite, kabinety atd. Závěrem bych chtěl říct, že se mi na této nové škole moc líbí.

Můj první kamarád první den? Sam

Můj první dojem ze třídy? Super

Můj první dojem učitelů? Skvělý

Můj oblíbený předmět? Zeměpis

Můj první trapný zážitek? Nešla mi odemknout skříňka

Anna Ladrová, 6.A**V nové škole**

V září jsem nastoupila do naší třídy jako nová žákyně. Být novým žákem a spolužákem ve třídě, kde se všichni už několik let znají, není snadné.

Noví spolužáci, noví učitelé, nové prostředí, jiný režim, jiný systém výuky. Všechno pro mě bylo nové a neskutečně složité. Dnes, šest měsíců od mého prvního dne v Klíči, mohu říct, že přestoupení na tuhle školu do mé třídy byl krok dobrým směrem.

Kamarádi, které jsem získala, mi ukázali, jak moc jsem se mýlila, když jsem si myslela, že spolužáci představují jen podrazy, lež a nadávky. Díky své třídě vím, že i ve škole mi může být dobře, že se můžeme společně smát, a dokonce společně pracovat na úkolech, které nám učitelé zadají.

Dneska jsem opravdu ráda, že jsem mohla poznat tak skvělé, chytré a zábavné lidi jako jsou moji spolužáci z Klíče.

Lucie Babicová, 6.A**Druhý stupeň**

Na školu Klíč chodím již od první třídy. Na druhý stupeň jsem se těšila, ale i bála. Těšila jsem se na starší spolužáky, které jsem znala již z družiny z prvního stupně. Bála jsem se těžšího učení a toho, že na každý předmět budeme mít jiného učitele. Začátek byl hodně těžký.

Na druhém stupni máme možnost o přestávkách hrát stolní tenis, na chodbě i ve třídách máme gauč pro odpočinek.

Líbí se mi některé nové předměty jako jsou pracovní činnosti, kde jsme vyráběli dřevěný svícen nebo dřevěnou podložku pod hrnec. Dále se mi líbí předmět vaření. Zatím jsme vařili dýňovou polévku, koblížky a palačinky. Na druhém stupni se mi nakonec líbí a doufám, že dlouho bude.

Šimon Fiala, 7.A**Rivalita ve třídě 7. A**

Tato tak zvaná rivalita je kvůli dvěma hokejovým týmům – Býlí Tygři Liberec a Mountfield Mladá Boleslav.

Bojují proti sobě: Michael Dobrovolný, Tomáš Srbek, Samuel Vacek, Šimon Fiala a Leontýna Benešová. Rivalita je v tom, že se navzájem posmívají, pokud jejich tým je výš než protihráč. Důležitý je každý zápas a bod. Někdy se Michal Dobrovolný trochu naštvě kvůli tomu, že jeho tým je níže než soupeř. O hokeji se v naší třídě mluví velmi často 😊

Daniela Bijelić, 6.A**První rok na Klíči**

Tento rok je můj první na Klíči. Myslím si, že v porovnání s předchozí školou je tato výrazně lepší, i když se mi po staré třídě celkem stýská. Nejvíc se mi líbí práce s tablety, výjezdy do zahraničí a rozšířená angličtina. Ze začátku jsem měla trochu problém se chytit stylu učení, ale teď už to zvládám dobře. Také se mi líbí, že nás je na druhém stupni málo, takže se všichni tak nějak známe. Za půl roku, co na Klíči jsem, jsem si stihla najít hodně kamarádů jak od nás ze třídy, tak z jiných tříd. Jsem moc ráda, že jsem dostala možnost na tuto školu nastoupit.

V. Vlčková, E. Panáčková, Z. Panáčková, 6.A**Jak se dělá komiks**

Každý pátek ve čtvrt na tři se schází parta „Erasmáků“, neboli parta lidí, kteří alespoň malým úsilím přispívají na mezinárodní projekt Erasmus+. Poslední dobou jsme na Erasmu řešili komiks, který jsme měli za úkol začít. Jako první jsme si vytvořili jakousi „kostru“, o kom to bude, námět, postavy atd... Většinou jsme se dohadovali pomocí hlasování. Nejdříve jsme řešili námět a přišli jsme, já myslím s celkem dobrým, návrhem. Příběh bude o postavě, která se ocitne na poušti a chce se dostat domů. Pak jsme řešili hlavní postavu, nejprve jsme přes učebnu hlasovali, jestli to bude holka či kluk, zvítězila holka. Dále jsme měli každý z nás vytvořit návrh, jak by podle nás měla hlavní postava vypadat, a když jsme se v pátek sešli, tak jsme hlasovali. Nakonec zvítězila „Kostěnka“, neboli postava navržená Kostou z osmé třídy. No a jelikož jsme jí nemohli nechat jméno „Kostěnka“ (vypadalo by to hloupě, že?), tak jsme hlasovali ještě o jméno. U tohoto hlasování bylo jasným favoritem jméno Katie. Když už jsme měli hlavní postavu i námět, tak jsme se mohli pustit do vytváření. Aby Katie vůbec pochopila, kde je a co má dělat, tak jsme vymysleli ještě druhou postavu a tou je průvodce, který jí má radit. Navrhovali jsme ho vesměs stejným způsobem jako hlavní postavu.

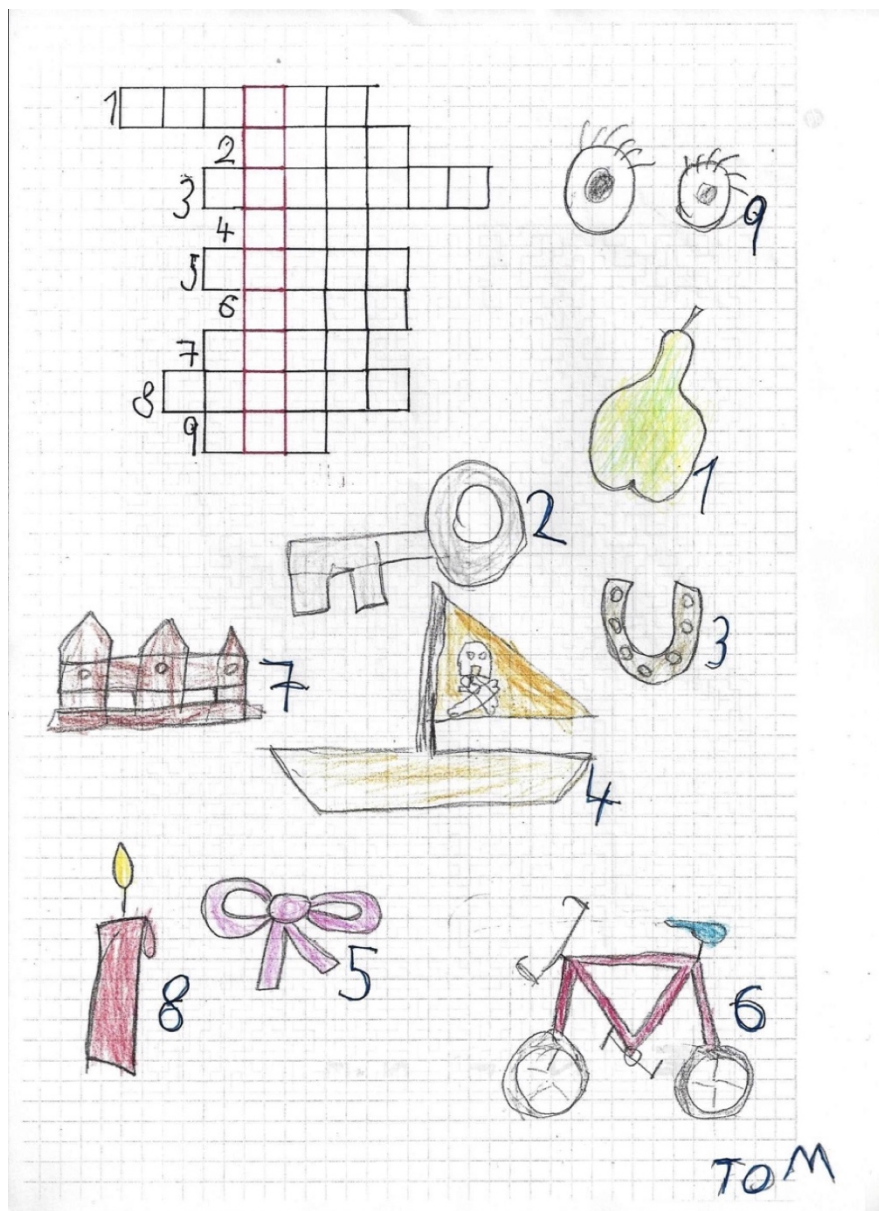
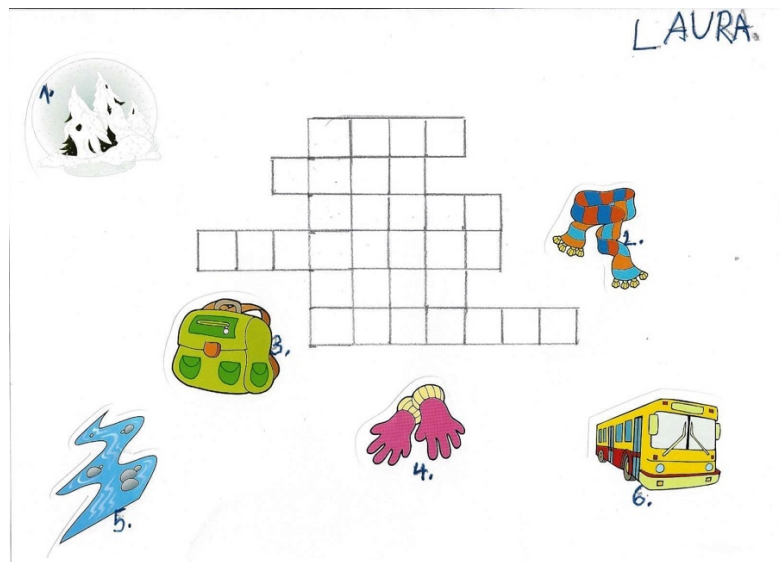
Na tvorbu komiksu učitelé vybrali super program Toondoo, ve kterém se pracovalo velice snadno a jednoduše (nebylo to žádné těžké programování). Na vytváření komiksu jsme byli rozděleni do různých skupin a každá skupina měla za úkol vytvořit určitou část příběhu v Toondoo. Pak jsme k tomu dodělávali v prezentaci anglický překlad. Když byly všechny skupiny hotové, tak už se tam jen přepsala angličtina, popravilo se pozadí, opravily se překlepy a taďa, komiks byl na světě!!!

Karolína Kořínková, 8.A**Současný vliv člověka na okolí a naopak**

Věřím, že až tohle bude někdo číst, nebude tato slova brát vážně. Lidé si toto přečtou, zapomenou a budou si dál žít svým životem. Já tedy samozřejmě neříkám, že by tohle měl někdo brát vážně. Jsou to konec konců slova názorů pouze jednoho jedince. Měli bychom ale jít k podstatě tohoto článku. Zamysleme se nad otázkou, proč je většina lidí v Čechách nespokojena sama se sebou a vnějším okolím. Od rána až do večera si pořád na něco stěžují. Svět nabízí spoustu technických vymožeností, spoustu výhod, ale pořád je ještě co zlepšovat. Člověk najde vždycky v něčem chybu. Vždycky všechno ale zlepšujeme tak, abychom my byli ti, co nemusí nic dělat. Aby stroje dělaly všechno za nás. Člověk se tak stává líným. Žije si v přepychu. Začíná se nudit. Proto tedy aby se nenudil, hledá něco, co by mohl dělat. Vymýšlí si různé problémy. Člověk, aby byl spokojený, nemůže žít v přepychu. Musí mít něco, pro co žít.

Nikola Hanvaldová, 7.A**Jak bych popsala své spolužáky**

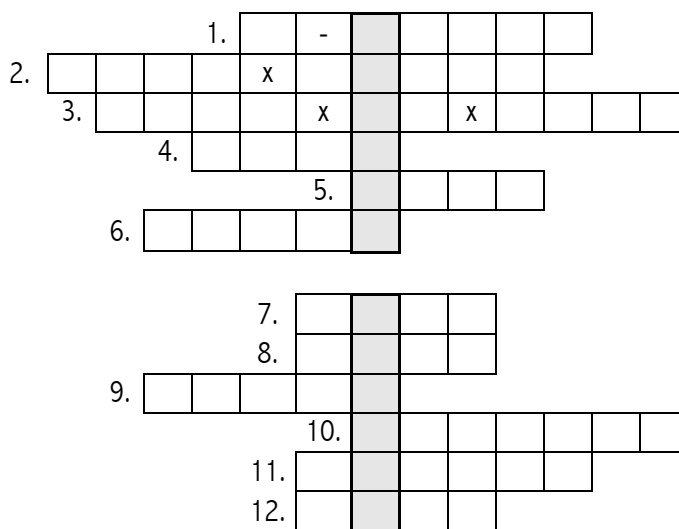
Největší šoumen a bavič celé třídy je samozřejmě náš hyperaktivní Matija. Maggie je velice milá a hodná dívka, která ráda každému pomůže, má smysl pro humor a má velikánský talent na zpěv. Samuel je kluk, který rád vymýšlí nějaké klukoviny a bez jeho vtipů a moudr by to prostě nebyl on. Adam je velice inteligentní dlouhán, co se týče učení, tak je ve všem pečlivý. Štěpán je třídní znalec ryb, myslím, že i on je pro každou lumpárnu a když ho někdo osloví, rád vyhoví. Vali je třídní šoumenka a skvělá fotbalistka a bez ní by si to ve škole snad nikdo neuměl představit. Vítek na první pohled působí jako tichý klučina, ale dokáže být i hodně upovídaný a je až k nezastavení. Many je velice šikovný na různé modelování a skládání, má šikovné ručičky, které jen tak někdo nemá. Filip F. působí taktéž jako tichý kluk, ale ten, kdo ho zná, ví, že se umí hodně rozprávět, je to klidný hoch. Filip K. umí perfektně s počítačem a jeho anglické zdatnosti mu může většina dětí závidět. Tom je kutil a bez něj by to v naší třídě vážně nešlo. Kostík umí vždy pobavit svou originální hláškou. Eliška je náš všeznalec, ten, kdo ji pozná více, tak zjistí, jak moc je Eli fajn. Šimon je velice chytrý kluk a bez něj by to tu taky nešlo. Zuzka je milá a klidná dívka, která ráda pomůže ostatním kolem sebe. Zdenka je tichá, ale i ona se umí rozprávět, má skvělý talent na kreslení, nevím jak ostatní, ale já ji tento dar závidím. Kája je usměvavá a pohodová spolužačka, ráda pomůže ostatním. Každý jsme něčím zvláštní a originální. Sama za sebe mohu říct, že lepší třídu bych si nikdy nevybrala, jsme skvělý kolektiv a máme i toho nejlepšího třídního učitele.

V této křížovce si můžeš ověřit své znalosti o hře Fortnite a terminologii, která se v ní používá. V tajence najdeš dokončení názvu v současnosti nejhranější hry na světě, což je zároveň hrací žánr této hry.

FORTNITE ... (dokončení v tajence)

1. peníze
2. studio, které hru vyvíjí
3. dostupnost hry zcela zdarma
4. truhla
5. vybavení
6. „taneček“
7. past
8. hra pro 1 hráče
9. „čekárna“
10. dopravní prostředek, ze kterého jsou na začátku hry hráči spuštěni (létající...)
11. padák
12. barva nejslabší zbraně

Zajímavosti:

- tento herní mode byl poprvé vydán 26. září 2017
- hra má více než 200 milionů registrovaných uživatelů
- pravidelně hraje 80 milionů lidí
- nejvíce hráčů v jeden čas bylo 3,4 milionů lidí
- první vozidlo ve hře byl nákupní košík

Řešení: V-BUCK S, EPIC GAMES, FREE TO PLAY, CHEST, LOOT, EMOTE, TRAP, SOLO, LOBBY, AUTOBUS, GLIDER, ŠEDÁ

Adam Jílek, 8.A

Přesmyčky - Najdi v přesmyčkách vodní hmyz

KŽAÁV =

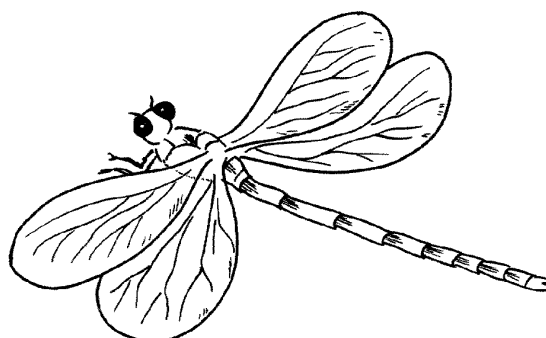
LDOÍŠ =

MAKOOVĚR =

PCIEJE =

RÁKMO =

CELOITÝM =

Vojtěch Hadinec, 7.A